

№ **4** (569) 29 СІЧНЯ 2016 року

БУЧАНСЬКІ НОВИНИ

ОСВІТА: БУДУЄМО І РОЗВИВАЄМО

Як відомо, найбільш ефективні суспільства системно вкладали великі кошти в освіту. Це було запорукою сталого розвитку науки, економіки, культури, самого суспільства і, як наслідок, значно підвищувало рівень життя в такому суспільстві. Які інвестиції в галузь освіти Бучанської об'єднаної територіальної громади на сьогодні залучені керівництвом міста і на які об'єкти вони спрямовані?

Наше місто дуже стрімко та динамічно розвивається. Отже, удосконалюється і система надання послуг в освітній сфері, методика отримання знань. Вони набувають нових більш сучасних форм. Педагогічні колективи шкіл та дитячих садочків поповнюються висококваліфікованими, закоханими у свою справу фахівцями. За таких обставин, кількість учнів та вихованців навчальних закладів Бучі поступово зростає. Місто стає привабливішим з точки зору не лише якісних умов проживання, а й – набуття базових знань.

З метою задовольнити потреби Бучанської об'єднаної громади в отриманні якісної освіти, керівництвом Бучі залучені інвестиції з державного, обласного та міського бюджетів у капітальне будівництво нових, добудову та реконструкцію вже існуючих навчальних закладів.

На початок 2016 року вже виготовлена проектно-кошторисна документація на реконструкцію і добудову ЗОШ №1, з проектною потужністю на 900 учнівських місць. Дана документація зараз проходить державну експертизу.

Також в цьому навчальному закладі вже побудоване сучасне міні-футбольне поле, яке має спеціальне покриття і освітлення, до якого від вул. Інститутської підведена нова асфальтована дорога, прибудована автостоянка. Це футбольне поле планується використовувати для проведення уроків з фізкультури учнів ЗОШ №1 та для міських спортивних змагань.

Роботи по будівництву поля для міні-футболу виконані якісно та вчасно. Замовником виступила Бучанська міська рада. На це будівництво з обласного бюджету було виділено 2,4 млн. гривень, які були освоєні за тендерною процедурою.

**МІСЬКА ВЛАДА – 4.7 МЛН
ГРИВЕНЬ НА ХАРЧУВАННЯ
ШКОЛЯРІВ**

**ВПІЗНАЙТЕ СВІЙ МІНІ-
САДОЧОК**

**МІФ ПРО САМОСТІЙНІСТЬ
АБО ДОЛЕНОСНИЙ
ВИБІР ВОРЗЕЛЯ**

**КОЛИ ДАВНЬОГРЕЦЬКІ ЛЕГЕНДИ
ПЕРЕТВОРЮЮТЬСЯ НА
УКРАЇНСЬКЕ БУТТЯ?**

**КАПЕЛАНСЬКЕ СЛУЖІННЯ -
ПРОПОВІДЬ ЖЕРТОВНОСТІ**

**РОСІЙСЬКІ «КОЗАЧКИ»
В ЄВРОПІ**

Інтерв'ю з Бучанським міським
головою Анатолієм ФЕДУРУКОМ

РЕФОРМИ, ЩО ВІДБУВАЮТЬСЯ РАЗ НА СТО РОКІВ

Читайте на сторінці 2-3 >

КОРОТКО ПРО ГОЛОВНЕ

• У СВІТІ

США оновили свою військову стратегію в Європі: головний пріоритет - стримування агресії РФ

Як наголошується в документі, за останні роки ситуація з безпекою в Європі значно змінилася. Головною причиною стурбованості називається Росія у зв'язку з її агресивною поведінкою. Водночас з півдня Європа стикається із загрозою з боку терористичного угруповання «Ісламська держава» (ІД).

«Наше командування зробило видатну роботу, фокусуючи увагу однаковою мірою на реваншистській Росії, масовій міграції і терористах», - заявив очільник EUCOM генерал Філіп Брідлав. За його словами, оновлена стратегія спрямована на те, щоб Європа залишалася єдиною, вільною і мирною.

• В УКРАЇНІ

Кіберобличчя гібридної війни

Президент Петро Порошенко на засіданні РНБО заявив «Кіберпростір зараз перетворився на ще одне поле протистояння і боротьби за незалежність держави. Різноманітні спроби порушення штатного режиму функціонування національних ресурсів, використання кіберпростору для шпигунства, несанкціонованого доступу до інформації, спроби використати кібератаки для досягнення політичних цілей – це лише одна невеличка частина того, з чим вже зіткнулась Україна від самого початку російської агресії».

Одночасно інформаційний простір розірвала новина: хакери від імені Гройсмана з російського сервера розіслали фейкові листи про зміни до Конституції.

• У КИЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

**НА КИЇВЩИНІ НА 109,7% ПРИЗНАЧЕНО
ЖИТЛОВІ СУБСИДІЇ**

За інформацією Департаменту соціального захисту населення Київської ОДА, станом на 22 січня 2016 року, загальна кількість справ, по яких призначено житлові субсидії (автоматичні справи та нові звернення) становить 257,8 тисяч, що становить 109,7% від цільового показника.

Загальна кількість справ, які знаходяться на опрацюванні в установах та організаціях – 12,2 тисяч. Відмовлено в призначенні субсидій 4,6 тисячам домогосподарств.

Поки що відстає від загальної ситуації з призначенням субсидій Києво-Святошинський район.

• Актуальне інтерв'ю •

РЕФОРМИ, ЩО ВІДБУВАЮТЬСЯ РАЗ НА СТО РОКІВ

Бучанський міський голова Анатолій Федорук – про Асоціацію міст України, реформу децентралізації, місцеве самоврядування та органи самоорганізації громадян.

– РОЗКАЖІТЬ, БУДЬ ЛАСКА, ПРО НЕЩОДАВНЄ ВАЖЛИВЕ ЗІБРАННЯ АСОЦІАЦІЇ МІСТ УКРАЇНИ, В ЯКОМУ ВИ ВІЗЯЛИ УЧАСТЬ.

– Зібрання було дійсно важливим – відбувалася планова звітно-виборча конференція загальнонаціональної Асоціації. Вона відбулася у приміщенні Київської міської державної адміністрації. Надзвичайно приємним було те, що до цього муніципального форуму була прикута увага з боку найвищих державних органів, представників громадськості, журналістів. Були присутні перші посадові особи держави: Президент Петро Порошенко, Голова Верховної Ради Володимир Гройсман, перший віце-прем'єр Геннадій Зубко. Був також посол Сполучених Штатів Америки Джеффері Р. Пайетт.

Насправді, ця конференція мала відбутися ще восени, але було вирішено відтермінувати її на період після місцевих виборів. В процесі роботи Асоціації виникла потреба переглянути прийнятий ще чотири роки тому Статут АМУ, відредагувавши його. З цією метою була створена робоча група, яка відпрацювала текст Статуту, був проведений порівняльний аналіз з аналогічними об'єднаннями міст Польщі, Литви тощо з метою узгодження позицій та усунення суперечностей. Важливість даного форуму важко переоцінити, тому що в Україні зараз проходять визначальні реформи.

– ЧИ МОЖЕ РЕФОРМА ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВИРІШИТИ ВСІ ПРОБЛЕМИ УКРАЇНИ?

– Так не можна стверджувати. Поряд з тим, маємо розуміти, що, коли ми хочемо модернізувати країну, змінити її, то починати треба не лише зі змін в структурах державної виконавчої влади, а на базовому рівні. Тобто, там, де живуть люди – в селі, селищі, містах. Ми усвідомлюємо, що необхідно відійти від радянського устрою, який дістався нам у спадок у вигляді районних державних адміністрацій. Адже повнота місцевого самоврядування – це є запорука сталого розвитку територіальних громад, а відтак і розквіту країни.

– ЯКІ Є ПРАКТИЧНІ ВИГОДИ ВІД ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ДЛЯ МІСЦЕВИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД?

– Насамперед, нагадаю, що в Україні діє Закон про добровільне об'єднання територіальних громад, і його треба виконувати і посадовцям, і громадянам. Тим паче, що це безпосередньо стосується нашого майбутнього – і невеличкого села і столиці країни. Тож маємо всі розуміти, що на долю нашого покоління випала унікальна можливість – змінити і організувати устрій власного життя у територіальних об'єднаннях. І не лише заради нашого нинішнього покоління, але й на майбутнє. Аналізуючи досвід інших країн, бачимо, що подібні реформи відбуваються один раз на сто років. Ми не маємо ніякого морального права помилитися або схибити. Є закон, і ми зобов'язані його виконувати. Звичайно, закон потребує вдосконалення, тому що в одному законодавчому акті неможливо охопити всі ті виклики, з якими буде стикатися місцеве самоврядування під час реалізації реформи. Більше того, вже назріли зміни, що потребують нормативних і законодавчих актів. Радую те, що керівники Уряду і Верховної Ради розуміють це і поділяють погляди представників міст. А позитивний результат буде досягнуто спільними зусиллями громад сіл, селищ, міст. Наше ноу-хау – не якась дивина. Ми прагнемо зробити життя громадян максимально комфортним. Це головна мета.

– ЯКІ ПРАКТИЧНІ ПЕРЕВАГИ МАТИМУТЬ НАСЕЛЕНІ ПУНКТИ, ЯКІ ВЖЕ УВІЙШЛИ ДО БУЧАНСЬКОЇ ОБ'ЄДНАНОЇ ГРОМАДИ?

– Слід розуміти, що цей процес – спільний для всіх. А найперша і найбільш очевидна перевага – це скорочення відстані до Центру надання адміністративних послуг (ЦНАП). Також, між нами існує краще транспортне сполучення, ніж з історичними райцентрами. Питання зручності – сьогодні і на перспективу – це важливий фактор. У цьому підході немає нічого нового. Адже, як то кажуть: «Риба шукає, де глибше, а людина – де краще».

Блиставицька, Луб'янська, Синяківська і Гаврилівська сільські ради вже прийняли рішення про об'єднання, і ми маємо відповідний позитивний висновок Київської обласної державної адміністрації (КОДА) та рішення обласної ради. Очікуємо також позитивних рішень про об'єднання від Ворзельської селищної ради та Мироцької сільської ради. Цей мінімум громад, що об'єднуються, може дати максимум результатів щодо якості самого об'єднання.

– ЯК СТАЛОСЯ, ЩО МИРОЦЬКЕ, ЯКЕ СВОГО ЧАСУ ОЧОЛУВАЛО ОБ'ЄДНАВЧИЙ ПРОЦЕС, ЗАТРИМАЛОСЯ ЗІ ВСТУПОМ В БУЧАНСЬКУ ОБ'ЄДНАНУ ГРОМАДУ?

– У кожному процесі, крім сподвижників, діють також руйнівники. Це такі люди, які хочуть законсервувати все, як воно є. Вони себе люблять більше, ніж громаду. Та нещодавні місцеві вибори поставили акценти та тому, хто правий, а хто ні. Якщо громадяни виявляють прагнення до об'єднання з Бучею, а місцеві чиновники чинять цьому супротив, то як раз вибори дали належну оцінку і розставили все по місцях. Посадові особи – це найняті на роботу чиновники, і наймає їх громада. Тому вони повинні дослухатися до думки громади, а не вершити на власний розсуд. Був обраний новий сільський голова, а також нові депутати. І Мироцька сільська рада 27 січня прийматиме рішення про вступ до об'єднаної громади з центром в Бучі. Сподіваємося, що 29 січня Ворзельська селищна рада також не змінить вектор руху, обраний раніше. Так має бути, бо депутати повинні діяти в інтересах виключно громадян. А загальні настрої людей, наскільки нам відомо – і у Ворзелі, і в Мироцькому – це прагнення змін, це прагнення об'єднання.

– ЯКОЮ МОЖЕ БУТИ ЕКОНОМІЧНА СПЕЦІАЛІЗАЦІЯ СУБ'ЄКТІВ ОБ'ЄДНАНОЇ ГРОМАДИ?

– Унікальність нашого об'єднання полягає у тому, що ми маємо різнопланову економічну складову – за структурою і за формою. Саме це є запорукою успіху нашої об'єднаної територіальної громади в цілому. Варто згадати такі потужні підприємства, як комплекс «Агромарс» в Гаврилівці або «Альянс краси» та автодорожнє підприємство «Автомагістраль» в Синяку тощо. Тобто, є аграрний сектор, промисловий сектор, переробна галузь, а також великий оздоровчий потенціал. Ми будемо цікавими для інвесторів, і ми, відповідно, будемо залучати фінансові інвестиції – приватні, державні, міжнародні. Об'єднана громада гарантує успіх для всіх її учасників. Враховуючи наше географічне розташування, ми просто зобов'язані показати позитивні результати і своїм громадянам, і області, і в цілому державі.

– СТОСОВНО ВОРЗЕЛЯ, ЯКІ ШЛЯХИ ВІДРОДЖЕННЯ ЦІЄЇ, БЕЗ ПЕРЕБІЛЬШЕННЯ, ОЗДОРОВЧОЇ ПЕРЛИНИ?

Через залучення інвестицій. Та, перш за все, тут слід поставити важливі акценти. Розвиток територіальної громади залежить від самої громади та її позиції. Слід уникати тенденції, щоб хтось за когось щось робив виходячи з власного бачення. Буде правильним і логічним акцентувати наступне: кожна територіальна

громада, яка увійшла до об'єднання, має чіткі сформовані межі, свою містобудівну документацію, статут, традицію тощо. Тож, виходячи з цих чинників і буде формуватися основний план заходів та можливості їхньої реалізації. Це стосується, звичайно, й Ворзеля. Селище має історичне минуле, тут є прагнення і рішення відновлювати курорт. Певна річ, сьогодні санаторно-курортна база Ворзеля потребує реанімації у вигляді інвестицій з залученням коштів державного, обласного бюджету чи приватного капіталу.

– ЯК ВРАХОВУВАТИМЕТЬСЯ ДУМКА ГРОМАДИ В ПРИЙНЯТТІ РІШЕНЬ В НАСЕЛЕНИХ ПУНКТАХ?

– В прийнятті глобальних і локальних рішень має домінувати думка громад. Саме Закон про добровільне об'єднання дає можливість реалізації органів самоврядування населення. Ми всі декларуємо, що треба створювати органи самоорганізації, але вони чомусь не створюються. Не секрет, що часто місцеві депутати сприймають громадські об'єднання та громадських активістів як своїх опонентів. Голова вуличного чи будинкового комітету є фактично опонентом депутата. Колишні сподвижники з часом переходять у фазу протистояння. Тож об'єднання дає можливість у повній мірі зреалізувати таку інституцію громадянського суспільства, як будинкові і вуличні комітети – органи самоорганізації населення. Тому саме вони будуть домінувати у прийнятті того чи іншого рішення, розвиваючи ту чи іншу територію. Таким чином, ми народжуємо нову якість урядування в кожній з територіальних громад. Тож старости, будинкові і вуличні комітети мають скласти громадську, політичну, економічну еліту, яка буде урядувати в тому чи іншому населеному пункті.

В порівнянні з практикою інших об'єднань, лише наше територіальне об'єднання пропонує принцип розподілу фінансового ресурсу в залежності від питомої ваги бюджету кожного населеного пункту. Ця частка в спільному бюджеті гарантує вкладення коштів в розвиток благоустрою, комунальної сфери, будівництва тощо. Це зрозуміло всім, тому повинні бути прозорі і справедливі правила фінансової поведінки. Кожен населений пункт повинен дбати про власний розвиток і залучення коштів, щоб мати більше. Центральна садиба має забезпечити справедливий розподіл між всіма населеними пунктами. Ми пропонуємо нашим партнерам заключити відповідний договір, в якому передбачити всі ці норми. Все, що стосується органів самоорганізації населення, фінансових взаємовідносин, природокористування, містобудування і таке інше – має бути узгоджене раз і назавжди.

– ЯКОЮ МАЄ БУТИ ЯКІСТЬ ГРОМАДСЬКОЇ ДУМКИ В ПРОЦЕСІ РЕФОРМ?

– Треба усвідомлювати, що тут вкрай важко досягнути стовідсоткового розуміння стосовно єдиного бачення по всім векторам – наприклад, подальшого розвитку, не кажучи вже про господарські питання. Адже, навіть на індивідуальному рівні у людей різні смаки й уподобання. До того ж, не всі можуть відповідально реагувати на виклики, бо тут бувають задіяні політичні амбіції і навіть якісь власні образи. Є частина громадян, які виявляють пасивність до будь-яких змін, новацій. Тому ми маємо керуватися демократичною нормою, коли питання вирішується більшістю, а меншість має погоджуватися з прийнятими рішеннями. Звичайно ж, мова йде про рішення, які ґрунтуються виключно на законі. Громадянське суспільство покликане гармонізувати відносини між пасивними громадянами, тими, хто все критикує, і тими, хто у своєму баченні випереджає час. Важливо знайти «золоту середину», для того щоб мати можливість все ж таки рухатися вперед і досягати позитивних результатів. Тож, зважаючи на позиції всіх сторін громадського процесу, ми повинні на виконання закону продовжувати логічний хід реформи – зміцнювати громади, розвивати міжбюджетні відносини, відповідати на виклики дня і, найголовніше, дати людям позитивний результат, зручні послуги.

На сьогоднішній день в Бучанській міській раді якісно і кількісно розширюється Центр надання адміністративних послуг. Також для зручності населення ми маємо обладтувати відповідні ЦНАПи в кожній сільській раді. Людина не повинна, як колись, їхати в райцентр за отриманням відповідної послуги, а отримати її на місці за короткий час, у визначений термін. Зміни стосуватимуться також розвитку населеного пункту, благоустрою, комунальної сфери. Це мають бути докорінні зміни. Все застаріле підлягає модернізації – це й водогони, і каналізування, і вуличне освітлення. Стосується це й об'єктів соціальної інфраструктури, які мають бути в кожному населеному пункті. Їх очікує або капітальний ремонт, або будівництво. Всі ці питання будуть вирішуватися нами спільно з нашими колегами та органами місцевої самоорганізації населення.

– СТОСОВНО БУЧІ, ЯКІ ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ, НАПРИКЛАД, МЕДИЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ?

– Всім відомий той факт, що ми продовжуємо користуватися системою медичних закладів, які не були на сто відсотків досконаліми ще у радянську добу. Та відповідний потенціал лікарів, медичних працівників у нас високий, ми маємо якісних

фахівців. І на це впливає близькість Києва. Медичні ж установи, конкретно міська лікарня, потребують фінансування, удосконалення матеріально-технічної бази і таке інше. Стосовно поліклінічних установ, то ми маємо дитячу і дорослу поліклініки, денний стаціонар, а також невідкладну швидку допомогу. З цього боку, ми маємо повний спектр надання медичної допомоги. Але, виходячи з потреб, ми зараз будемо нову поліклінічну установу площею 2500 кв. метрів. Та тут важливо зазначити іншу річ. В кожному з населених пунктів має бути своя амбулаторна установа, ФАП з належним матеріальним забезпеченням. Біля ФАПу має розташовуватися денний стаціонар, щоб людина могла прийти і отримати кваліфіковану медичну допомогу.

Ми маємо змінювати багато речей і при цьому змінюватися самі у відповідності до потреб, які стоять на порядку денному і вимагають свого вирішення. У глобальному плані, на мою думку, треба реалізувати проект госпітального округу. Це може бути міжміська лікарня на базі Обласної психоневрологічної лікарні, яка знаходиться на території нашого об'єднання. Вона розрахована на 900 койко-місць, а зайнято тільки 200. Не повинно бути ситуації, коли хворого у критичному стані возять з лікарні в лікарню для визначення діагнозу і лікування. Тому нам для потреб об'єднаної громади потрібна потужна лікарня на рівні обласної. Ми надіслали відповідні звернення з пропозиціями до Київської ОДА, обласної ради, обласного Управління охорони здоров'я, що потрібно негайно щось змінювати.

- ДОТИЧНИМ ДО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я Є ПИТАННЯ ОЗДОРОВЛЕННЯ, ТИМ ПАЧЕ, ЩО ПОРЯДК МАЄМО ВОРЗЕЛЬ - КОЛИШНІЮ КУРОРТНУ ПЕРЛИНУ НАШОЇ КРАЇНИ. Є, НАПРИКЛАД, БУДИНОК ТВОРЧОСТІ СПІЛКИ КОМПОЗИТОРІВ УКРАЇНИ...

- Так, він в стані занепаду, і це питання треба піднімати. І ми обов'язково це зробимо. Та ініціатива має все ж йти від балансоутримувача - у даному випадку Спілки композиторів. Їхнє бачення щодо майбутнього використання цього закладу має домінувати. До того ж, це є власник орендованої землі - Ворзельська селищна рада. На мою думку, це має бути спільний проект, спільне використання об'єкту територіальною громадою Ворзеля та Спілкою композиторів. Тому й ініціатива має йти від них. Ворзель - одне з небагатьох місць навколо Києва, де слід дбайливо відновити об'єкти, пов'язані з історичною та культурною спадщиною. Не можна просто, як дехто вважає, віддати якусь частину селища інвесторам для забудови, тому що втрачиться неповторний комплекс селища-оздоровниці. Цього категорично не можна робити. Думаю, що знайдуться кошти в нашому регіоні, в державі, щоб комплексно підійти до відновлення цієї перлини. Не можна зараз говорити про курорт у селищі, де оздоровчі заклади знаходяться у різних формах власності, а комунальні і інженерні об'єкти не відповідають вимогам якості. Як і стосовно інших питань, в рамках нашого територіального об'єднання будемо обговорювати, вирішувати і реалізовувати все спільно.

- БАГАТО ДИСКУСІЙ РОЗГОРТАЄТЬСЯ НАВКОЛО БУДИНКУ ШТАММА. ПРОЯСНІТЬ, БУДЬ ЛАСКА, ЦЮ СИТУАЦІЮ.

- Надзвичайно прикро, що після пожежі, яка сталася в цьому будинку, київська влада не зуміла інвестувати жодної гривні на відновлення цього об'єкту. Крім розмов, нічого не відбувається. Ми періодично звертаємося до Київської міської влади з проханням передати будинок Штамма у комунальну власність Бучі, адже він знаходиться на території міста. До того ж це той об'єкт заслуговує на те, щоб бути відновленим, а не бути залишеним на руїнування, як це відбувається зараз. Сподіваюся, що ми досягнемо результату щодо передачі нам цього закладу і об'єкту. Територія дитячого санаторію має чіткі межі і визначене цільове призначення, тому з цього приводу не повинно бути зайвих розмов. Відповідно, на цій території має бути заклад, який визначено цільовим призначенням, генеральним планом і зонінгом. Установа буде існувати, а історичну пам'ятку «Садиба Штамма» ми просто зобов'язані відновити спільно з київською та обласною владою, щоб цей об'єкт став ще однією перлиною для наших людей.

Спілкувалися Сергій КУЛІДА і Микола ДЕМ'ЯНОВ

ОСВІТА: БУДУЄМО І РОЗВИВАЄМО

Продовження.

Початок на сторінці 1

Також 10,4 млн. гривень з обласного бюджету було залучено керівництвом Бучі для реконструкції СЗОШ № 5 з поглибленим вивченням іноземних мов. Всі роботи виконуються з дотриманням тендерних процедур. Вже завершена заміна покрівлі на цій школі. Продовжуються роботи по утепленню даху, фасадів всіх приміщень, облаштовуються відмостки, замінюються старі вікна на сучасні метало-пластикові.

На сьогодні триває будівництво нового загальноосвітнього навчального закладу по вул. Вишнева, 1. Загальна вартість проектно-кошторисної документації становить 67 млн. гривень. Побудову навчального закладу «під ключ», з повним його обладнанням, планується провести за кошти місцевого та державного бюджетів. Для цього обрано найсучасніший європейський проект, який відповідає всім державним будівельним

нормам. Проектною документацією передбачено: навчальні класи та кабінети з лабораторіями, навчальні майстерні, комп'ютерні класи, їдальня з харчоблоком, спортивний зал з роздягальнями і душовими, танцювальний зал. На території школи заплановано розмістити стадіон, спортмайданчики та ігрові майданчики для дітей молодшого шкільного віку.

Наразі завершується будівництво підвального приміщення нової школи по вул. Вишнева, 1. Введення в експлуатацію цього навчального закладу дасть можливість перевести Бучанську українську гімназію з приміщення ЗОШ №4 та зняти навантаження з другої зміни цієї школи.

Також в Бучі, по вул. Бориса Гмирі продовжується будівництво ДНЗ № 7, проектна потужність якого 75 місць. Здача в експлуатацію цього нового дитячого садочку планується вже цього 2016 року.

У навчально-виховному комплексі

сі першого ступеня «Берізка» в цьому році заплановано провести реконструкцію: заміну та утеплення покрівлі, утеплення фасаду, облаштування відмостків. Реконструкцію проведуть за кошти місцевого бюджету. На даний час виготовляється проектно-кошторисна документація. Проведення робіт заплановано здійснити навесні поточного року, але вони не будуть впливати на навчально-виховний процес.

Це далеко не повний перелік об'єктів закладів освіти, в яких планується провести будівельні роботи або реконструкцію. Обов'язково розповім про них в наступних випусках газети «Бучанські новини».

Бучанці мають знати, що в місті дійсно будується щасливе майбутнє, яке неможливе без якісної сучасної освіти!

Олег ЦИМБАЛ,
начальник відділу освіти
Бучанської міської ради
Фото: **Анатолій БАЛЬЧОС**

СОЦІУМ

Міська влада – 4.7 млн гривень на харчування школярів

Бучанський міський голова Анатолій Федорук зібрав 26-го січня погоджувальну раду з приводу організації харчування школярів.

Про важливість питання, що розглядалося, свідчить склад учасників робочої наради – в ній взяли участь всі заступники міського голови, директор КПГХ «Продсервіс», директори загальноосвітніх шкіл міста, голови шкільних батьківських комітетів, відповідальні працівники міського відділу освіти.

Серед висновків і пропозицій погоджувальної ради зазначимо найбільш вагомі: - місто буде за рахунок міського бюджету надавати безкоштовні обіди школярам в межах 800 калорій, або вартістю 13 гривень за обід;

- батьки за бажанням можуть купувати для дітей талони на 1-шу гарячу страву вартістю 6 гривень;

- за меню шкільних їдалень відповідати міський відділ освіти, для чого створена штатна одиниця спеціаліста з організації та контролю за харчуванням учнів;

- меню має бути оприлюднене в школах заздалегідь – напередодні, а краще в кінці тижня на наступний тиждень

Ось запропонований перелік страв, які з циклічністю в 10 днів будуть ставитися на стіл школярів в школах: котлета із свинини з маслом, відбивні із курячого філе з маслом, биток «Новинка» з маслом, гарячий бутерброд з ковбасою і сиром, котлета із курячого філе з маслом, биточки з печінки з маслом, риба смажена з маслом, оладки з сиром і медом, каша гречана в'язка, макаронні вироби відварні, рис припущений з морквою, кукурудза консервована припущена з маслом, ковбаса, капуста тушкована, вареники ліпні з сметаною, сосиски або сардельки відварні з маслом, картопляне пюре, картопля тушкована, картопля від-

та технологічні карти.

Питання, які були погоджені на робочій нараді в міській раді, проходять погодження з батьківським активом шкіл, узгоджуються на засіданнях постійних депутатських комісій з питань освіти та бюджету, а також на засіданні виконавчого комітету Бучанської міської ради для подальшого затвердження рішенням сесії Бучанської міської ради.

Зокрема, 27 січня на засіданні виконавчого комітету Бучанської міської ради начальник відділу освіти Олег Цимбал поінформував про результати організації харчування школярів у відповідності до останніх змін в законодавстві, про результати опитування батьків та педагогів, підсумки наради з питань харчування. Члени комісії і виконкому уважно заслухали надану інформацію та обґрунтування необхідності внесення змін в процес забезпечення учнів гарячим харчуванням. Також були надані розрахунки фінансових можливостей міського бюджету у цій сфері. Надана інформація про коректування перспективного меню для його подальшого використання в школах міста.

За підсумками зазначеної роботи виконком прийняв рішення:

- встановити з 1-го лютого 2016 року для учнів 1-4 класів загальноосвітніх на-

потребами, які навчаються в інклюзивних класах, учнів батьки яких загинули в зоні проведення АТО, учнів батьки яких перебувають в зоні проведення АТО;

- забезпечити безкоштовним харчуванням учнів 1-4 класів з числа дітей-інвалідів, дітей, із сімей, які отримують допомогу відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям».

Відмінність від попереднього варіанту полягає у тому, що від 1-го лютого 2016 року до складу гарячого обіду, який отримують всі, без винятку, учні 1-4 класів ЗОШ міста Буча, не буде входити 1-а страва (суп, борщ тощо). Тому вартість стає меншою, складові обіду зменшились, але гарантований обід буде у всіх. За бажанням батьків, дитина може придбати до обіду 1-шу страву, яку обов'язково продовжать готувати. Але це додатково, за батьківські кошти. Механізм повернення, або врахування в оплату 1-ої страви раніше внесених батьками коштів відпрацьовується та найближчим часом буде повідомлений всім батькам.

Інформація «Бучанських новин»

Фото Миколи ДЕМ'ЯНОВА

● Адресна допомога ●

Інформація про роботу комісії з питань призначення одноразової допомоги

Протягом 2015 року було проведено 12 засідань комісії з питань призначення одноразової матеріальної допомоги жителям міста. Матеріальна допомога надається згідно з Постановою Кабінету міністрів України за № 147 від 11.02.2004 року «Про порядок надання одноразової грошової допомоги непрацюючим малозабезпеченим особам».

Протягом року до виконавчого комітету з проханням надати матеріальну допомогу звернулось 379 громадян, їм була призначена матеріальна допомога на загальну суму 191,7 тис. грн.

№	Цільове призначення	Сума
1	На лікування та придбання ліків	121200
2	На вирішення соціально-побутових питань	32100
3	На поховання	25200
4	Допомога переселенцям	2600
5	Допомога сім'ям мобілізованих	10600
	Всього:	191700

4 громадян звернулось повторно, на що їм була надана відповідь з роз'ясненням Постанови Кабінету міністрів України.

Матеріальна допомога була надана наступним категоріям громадян:

- ветеранам та інвалідам Великої вітчизняної війни – 17 чол.;
- інвалідам загального захворювання – 61 чол.;
- дітям-інвалідам – 14 чол.;
- самотнім матерям – 9 чол.;
- опікунам – 3 чол.;
- багатодітним родинам – 6 сімей;
- інвалідам ЧАЕС – 21 чол.;
- на придбання слухових апаратів - 1 чол.;
- «дітям війни» - 85 чол.;
- пенсіонерам – 46 чол.;
- решті – (116 чол.) – малозабезпечені громадяни, сім'ї мобілізованих в АТО, переселенці.

Порівняльна таблиця

рік	Кількість громадян, які звернулись	Сума матеріальної допомоги
2013	254	75650
2014	353	133870
2015	379	191700

У ПРАВОВОМУ ПОЛІ

Ворзельські оздоровниці повертаються у державну власність

До державної власності повернуто санаторій «Україна» - 2 відділення та санаторій «Зірка» в селищі Ворзель загальною вартістю близько 7 млн. грн. завдяки втручання Ірпінського відділу Києво-Святошинської місцевої прокуратури.

Рішенням виконавчого комітету Ірпінської міської ради від 25.07.2000 визнано право власності на об'єкти нерухомого майна дочірнього підприємства санаторію «Україна» за одним із суб'єктів господарювання.

Захищаючи інтереси держави, прокуратурою міста Ірпеня в 2011 році до суду заявлено позов про витребування з незаконного володіння 2 відділення санаторію «Україна» та санаторію «Зірка» в селищі Ворзель Київської області вартістю близько 7 млн. грн.

Рішенням Господарського суду Київської області позов прокурора задоволено, вказане рішення виконавчого комітету Ірпінської міської ради скасовано та витребувано на користь держави майно санаторію.

В подальшому завдяки принциповій позиції прокуратури міста Ірпеня, відділом ДВС Ірпінського МУЮ на виконання рішення Господарського суду Київської області відкрито виконавче провадження та 19.01.2016 майно 2 відділення санаторію «Україна» та санаторію «Зірка» в селищі Ворзель Київської області передано державі в особі Фонду державного майна України.

● Пульс громади ●

МІФ ПРО САМОСТІЙНІСТЬ АБО ДОЛЕНОСНИЙ ВИБІР ВОРЗЕЛЯ

За ініціативи громадських активістів 23 січня представники громади Ворзеля обговорювали найважливіше на даний час питання про об'єднання територіальних громад. В анонсі заходу зазначалося: «Буде обговорюватися ситуація довкола процесу об'єднання з Бучею».

Зала кардіологічного санаторію «Ворзель» зібрала 60-70 учасників, серед яких громадські активісти селища, представники ворзельського виконкому та Бучі.

Як відомо, Ворзель уже не одне десятиліття входить до складу Ірпінської міської ради. І попри те, що селище від такого підпорядкування завжди відчувало брак уваги, все ж навіть не намагалось цю структуру полатати і перейти в статус самостійної територіальної громади.

І лише останнього року, коли в країні почалася реформа децентралізації, селище накрила хвиля самостійництва. Особливо вона здійнялася після того, як Ворзель надійшли пропозиції про об'єднання з Бородянкою, Ірпелем і Бучею.

Коли в країні почалася реформа децентралізації, Ворзель накрила хвиля самостійництва

Оскільки селище і так перебуває у складі Ірпінської міської ради, її керівництво не надто переймалося агітацією ворзельців щодо об'єднання. Власне, якщо сама громада не прийме рішення, то пізніше автоматично увійде до складу Ірпеня. Скоріш за все, Ірпінь зайняв позицію вибікування.

Натомість бучанці, беручи до уваги спільність територіальну, історичну та логістичну, почали активно запрошувати ворзельців до спільного дому. Бучанський міський голова Анатолій Федорук неодноразово зустрічався з громадою і наводив аргументи щодо перспектив об'єднання процесу.

Наприкінці літа відбулася сесія Ворзельської селищної ради. Депутати більшістю віддали голоси за об'єднання з Бучею. Але частина громади так і не сприйняла це рішення, вважаючи, що воно прийняте в обхід громаді і «в темну» - без чіткої аргументації та ознайомлення щодо благ, які вона має отримати в результаті об'єднання. Найголосніше у Ворзелі лунав голос «самостійників», навіть не враховуючи фактор того, що за методикою Кабінету Міністрів Вор-

Питання самостійності ставити запізно і потрібно все ж таки приймати рішення з ким об'єднуватися

зель не спроможний побудувати відокремлений рай.

Отже, на певний час проблема об'єднання зависла в повітрі, поки новообрана рада не поширила інформацію про те, що на чергову сесію 29 січня виноситиметься пропозиція Бучанської міської ради - і знову про об'єднання. Як відомо, на цей час її склад уже поповнився 8 прилеглими селами.

Наразі у Ворзелі, вибачте за тавтологію, здійнялася буча, з чим і пов'язані збори 23 січня. Вони ж засвідчили прогрес серед ворзельців у тлумаченні законодавства щодо добровільного об'єднання, а саме: питання самостійності ставити запізно і потрібно все ж таки приймати рішення з ким об'єднуватися.

Не дивлячись на розуміння невідворотності вибору серед ворзельців, селищному голові Ларисі Федорук довелося відповідати на гострі і незручні запитання, але вона відстоювала позиції тієї чисельної частини громади, яка схилиється до Бучі. На звинувачення у відсутності економічного обґрунтування нею були роздані присутнім відповідні розрахунки. Серед виступаючих були й ті, хто вимагав подібних цифр і щодо Ірпеня. Хоча скоріше з цим питанням варто б звернутися до самого ірпінського керівництва. Ну і ще одна вимога - це референдум, механізм проведення якого відсутній в українському законодавстві.

Врешті обговорення звелося до ключового висновку - от був би розроблений і запропонований громаді меморандум між Ворзелем і Бучею, то й можна було б уже й рішення приймати. Запропоновано також варіанти відстрочення до прийняття селищем Генплану, до проведення порівняльного аналізу пропозицій Бучі й Ірпеня...

Зрозуміло, ворзельців найбільше хвилює, чи не стане селище будівельним майданчиком і чи не втратить воно свою природну унікальність? А це означає, що питання єднання Ворзеля і Бучі лежить виключно в площині гарантій Бучі щодо Ворзеля, які підтримає громада.

Алла БАГІРОВА

ДО УВАГИ ПЛАТНИКІВ ПОДАТКІВ

До уваги платників земельного податку та орендної плати за землю

З 01.01.2016 року запроваджується форма Податкової декларації з плати за землю (земельний податок та/або орендна плата за земельні ділянки державної або комунальної власності), затверджена наказом Міністерства фінансів України 16 червня 2015 року № 560.

Для визначення розміру земельного податку та орендної плати за землю використовується нормативно-грошова оцінка земельних ділянок (пункт 289.1 статті 289 Податкового кодексу України).

Нормативно-грошова оцінка земель становить на 01.01.2016 року необхідну індексувати на коефіцієнт індексації, що дорівнює 1,433, який відповідно до пункту 289.2 статті 289 Податкового кодексу України розраховано виходячи з індексу споживчих цін за 2015 рік - 143,3 %.

Коефіцієнта індексації нормативно-грошової оцінки сільськогосподарських угідь (ріллі, багаторічних наса-

джень, сіножатей, пасовищ та перелогів) за 2015 рік становить 1,2.

Відповідно до Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28 грудня 2014 року органи місцевого самоврядування встановлюють ставки земельного податку для земель, розміщених на територіях відповідних адміністративних одиниць.

Тобто, для обрахунку земельного податку на 2016 рік за земельні ділянки розміщені на території м. Ірпеня застосовуються ставки, затверджені Ірпінською міською радою; для земель, розміщених на території м. Буча - Бучанською міською радою; для земель, розміщених на території смт. Ворзель - Ворзельською селищною радою; для земель, розміщених на території смт. Гостомель - Гостомельською селищною

радою; для земель, розміщених на території смт. Коцюбинське - Коцюбинською селищною радою.

Орендна плата за землю на 2016 рік обраховується відповідно до договору оренди землі з урахуванням коефіцієнта індексації - 1,433, передбаченого пунктом 289.2 статті 289 ПКУ.

Коефіцієнта індексації нормативно-грошової оцінки сільськогосподарських угідь (ріллі, багаторічних насаджень, сіножатей, пасовищ та перелогів) за 2015 рік становить 1,2.

Податкова декларація з плати за землю (земельний податок та/або орендна плата за земельні ділянки державної або комунальної власності) на 2016 рік подається платниками за землю до 20 лютого 2016 року.

Ірпінська ОДПІ
довідки за тел. 60-026

КРИМІНАЛЬНА ХРОНІКА

Господар підстрелив рецидивіста у власному будинку

Подія сталася в Бучі, коли чоловік, захищаючи свій дім, важко поранив з мисливської рушниці злодія, що проник до чужої домівки.

Про це повідомляє Департамент комунікації Нацполіції.

«До чергової частини Ірпінського відділу поліції зателефонував черговий лікар міської лікарні та повідомив, що в реанімаційне відділення доставлено чоловіка 27 років з вогнепальним пораненням ноги. Ним виявився мешканець міста Буча, неодноразово засуджений за скоєння майнових злочинів і що нещодавно повернувся із місць позбавлення волі».

Як з'ясувалося, молодик зламав металопластикові вікно і, плануючи здійснити крадіжку, проник в один із приватних будинків. Незваного гостя у себе в кімнаті натрапив 63-річний

господар. Він ухопив рушницю та вистрелив у злодія. Поранений чоловік кинувся тікати через сусідній двір. Там його ушпикали місцеві жителі, надали першу медичну допомогу та викликали «швидку». Так пояснюють ситуацію в поліції.

На місці пригоди правоохоронці вилучили гладкоствольну рушницю, гільзи, набой, дозвіл на зброю, дійсний до 2018 року.

За даним фактом відкрито кримінальне провадження за ч. 1. ст. 124 КК України (умисне спричинення тяжких тілесних ушкоджень при перевищенні меж необхідної оборони або перевищення меж, необхідних для затримання злочинця).

На даний час питання персонального захисту від посягань на життя і майно є надто актуальною темою. Навіть на прикладі пригоди із цим господарем. Яка межа самооборони дозволена законом? Чи має відповідати перед законом людина, коли знешкодила злочинця в її власному маєтку?

Зараз формується ініціативна група із активістів та правників, які постали на захист обвинуваченого. Редакція відслідковуватиме процес і найближчим часом поділиться з читачами наслідками цієї історії.

Олесь БАГЛАЙ

• Народ і армія •

КАПЕЛАНСЬКЕ СЛУЖІННЯ - ПРОПОВІДЬ ЖЕРТОВНОСТІ

30 січня День спеціаліста військово-соціального управління Збройних Сил України

Процесами формування духовних, моральних, патріотичних, військово-психологічних та етичних цінностей особового складу Збройних Сил опікуються також і військові капелани.

Враховуючи важливу роль органів соціально-психологічної та виховної роботи в підвищенні боєдатності Збройних Сил України, підтриманні військової дисципліни, організації морально-психологічного забезпечення життєдіяльності військ, військово-соціальної діяльності та з метою виховання патріотизму, здійсненні військово-патріотичного виховання особового складу, підтримці престижу військової служби, вірності військовим традиціям, Міністром оборони України Михайлом Єжемем був підписаний наказ № 303 від 3 червня 2011 року «Про встановлення Дня спеціаліста військово-соціального управління Збройних Сил України», який має щорічний характер і відзначається 30 січня.

Напередодні Дня спеціаліста військово-соціального управління Збройних Сил України я завітав до настоятеля храму Успіння Пресвятої Богородиці УПЦ КП протоієрея Миколи КРИГІНА, який понад 10 років несе послух капелана у військових частинах. Отець Миколай саме в цей час теж готувався до свята – збирав чергову посилку колезі капелану отцю Роману ГРИЩУКУ в зону проведення Антитерористичної операції (АТО).

- Ось цими гостинцями отчець Роман зможе поділитися з військовослужбовцями під час духовних бесід, - з посмішкою сказав отчець Миколай, - Напевне, такі розмови на передовій, з гарячим чаєм та солодощами, будуть теплішими і трохи домашніми.

На моє перше запитання, як капеланство відчувається, так би мовити, «зсередини», капелан Микола КРИГІН відповів неочікуване:

- Капелани – це проповідники Євангелія, життя вічного, хоча суспільство має бажання надати їм роль психологів, соціальних працівників, волонтерів і тому подібне. Головним завданням капеланів як священнослужителів є піклування про спасіння душ тих, хто тримає в руках зброю. Ця зброя повинна бути в руках добрих людей! Ми маємо небесний світ і світ земний, в якому ми живемо. У небесному світі царює Мир і Правда. А в земному світі відбуваються війни, знищується життя людей, страждають людські душі. Воїни-захисники повинні знати Істину, стояти на стороні Правди, мати повноту Любові. Тому капелани несуть Світло Христове в їх душі,

щоб вони виконували закон людський, дотримуючись Закону Божого.

- Хіба суспільство очікує іншого? Воно потребує морального і дисциплінованого «силового». Рішучого, мужнього, патріотично налаштованого. Виховання таких якостей, хіба не є завданням капелана?

- Згоден з цим: люди очікують від представників силових структур моральності, дисциплінованості, професіоналізму. Але є інша риса – жертвність, яка виявилась саме у ці важкі часи, коли найкращі сини та доньки України поклали «...душу свою за ближнього свого». Завдяки саме жертвності українці зберегли власну державу від розпаду, зупинили підступного агресора, збудували нову армію, одягнули та на-

і проповіді священнослужителів сприймаються не тільки як духовна бесіда, а як істина. Саме у цій смертельній небезпеці з'являється щира молитва, справжня віра, безмежне уповання на волю Богу.

- Як же нам відчутти таку силу духовної праці священника, так би мовити, «у тилу»?

- Для цього треба насамперед зрозуміти, що там, на фронті, боротьба між добром і злом іде відкрито, але вона також відбувається скрізь, поруч з нами. Зараз! У цю хвилину!

Кожен з нас є учасником цих подій. Тому жертвними повинні бути не тільки ті, хто на фронті, але й все українське суспільство. Від жертвності залежить майбутнє нашої держави!

Не може бути одночасно жертвного воїна і байдужого громадянина, чи чиновника, які не помічають, що Україна у полум'ї війни, та живуть заради свого задоволення. Боже Слово, яке звучить у храмі чи в окопі, на передовій, має долинути до серця людини і бути виконаним. Тоді ми будемо мати і мир на нашій землі і збережемо нашу Батьківщину!

Напередодні свята Дня спеціаліста військово-соціального управління Збройних Сил України бажаю, щоб їхнє жертвне служіння було достойно оцінене Богом і українським суспільством! Низький уклін нашим захисникам!

Бесіду вів Анатолій БАЛЬЧОС
Фото з архіву о. Миколи КРИГІНА

• Джерела •

НАРОДНОЇ ПІСНІ ВИСОКИЙ ПОЛІТ

У свої 70, за рік проживання в Бучі, я вперше закохався ... у співочий ансамбль «Лілея». Повірте мені на слово, що за 40 років своєї журналістської діяльності довелося багато бачити і чути відомих в селі чи місті, а то й на всю нашу неньку Україну самодіяльних чоловічих і жіночих співочих гуртів. Проте «Лілея» своїм співом полонила мене чи не найбільше, відтак в ряду запалих в душу вона займає особливе місце. І, може, для когось моя думка звучить високопарно, навіть погоджуюсь і на суб'єктивність її, та вона від щирого серця і душі, тож погодьтеся, має право на життя. Та все по порядку.

Якось перебуваючи на сесії міської ради в Центральному будинку культури, я випадково познайомився з його директором Оленою Гордейчук. Як журналіста, вона запросила мене на концерт вокального жіночого ансамблю «Лілея». Олена Миколаївна люб'язно розповіла про історію створення цього колективу. Виявляється, його створив у далекому 2002 році заслужений діяч України Григорій Подольський, який, на жаль, відійшов уже в світ інший. Особисто я не був знайомий з цим митцем, проте чув про нього багато хорошого. Відтак на пропозицію пані Олени охоче погодився.

Святковий концерт ансамблю «Лілея» «Різдв'яна зірочка добра» розпочався щедрівкою «Сійся, родися, жито, пшениця». А далі ведучі цього заходу Олена Гордей-

Виступають самодіяльні артисти вокального жіночого ансамблю «Лілея»

чук і її син, студент 4-го курсу Київської Православної Богословської Академії, Костянтин привітали присутніх в залі глядачів, відтак і всіх бучанців з новорічними і різдв'яними святами та побажали багатьох всіляких гараздів і вдач. «Лілея» виконує щедрівку «Старий рік минає». А ведучі знову зарпошують:

**Защедруйте щиро, друзі,
Не жалійте голосів,
Хай луна по всій окрузі
Наш веселий переспів!**

І вже розливається залом «Ой, чи є, чи нема». А далі ведучі запрошують послухати у виконанні ансамблю «Павочку». Потім «Лілея» з успіхом виконала старовинну колядку «Чорна хмара в'ється» і ще цілий ряд не менш популярних колядок і щедрівок.

У другій частині концерту ансамбль «Лілея» з успіхом і з піднесенням виконував

українські народні пісні «Ой, ти місяцю», «Не підю, козаче, і не клич», «Мамині яблуни» та «Чому бджоли не йдуть в поле». Та чи найбільше оплесків дісталось від вдячних глядачів за виконання української народної жартівливої пісні «Гай зелененький» і чи не тому, що її чудово співувала Любов Обштат. Сподобались бучанцям і пісні у виконанні тріо ансамблю у складі Валентини Димури, Любові Обштат та Лідії Бабенко. Також підсилили концерт пісні у виконанні Костянтина Гордейчука. Гучно аплодували глядачі ансамблю «Лілея» за виконання жартівливої пісні «Картопля» та про вірне незрадливое кохання «Криниченька» і за пісню «Не сумуй, моя Вкраїно». Величю і з піднесенням бучанці сприйняли також віночок українських пісень. Дійсно, високий політ народної пісні не залишає байдужим нікого.

А на закінчення концерту ведучі побажали всім нам, суцям в Бучі і на Україні, «хай серце радіє, душа хай співає, а настрій

святковий весь рік не зникає! Миру нашій країні! Всім щастя, добра та любові! Слава Україні!»

Концерт закінчився, а глядачі, стоячи, ще довго і гучно аплодували нашим самодіяльним митцям. В овації бучанці вкладали не тільки щирі радість і піднесення за воїстину чудовий концерт, а й свою вдячність учасникам ансамблю за їхню одержимість, наполегливість, відданість мистецтву, якому вони не зрадили навіть у найскладніші і безгрозшеві часи. Їх, таких рідких і завзятих, об'єднала любов до української народної пісні, яка кожного з них зробила справжнім самодіяльним артистом. Лише жаль, що працівники відділу культури не знайшли часу, а чи може й бажання, щоб послухати успішний концерт своїх земляків з прекрасного вокального жіночого колективу.

Так хто ці жінки, котрі за будь-якої погоди поспішають на репетиції до центрального будинку культури, котрих навіть і люта заметіль не зупиняє? Це, зокрема, директор будинку культури Олена Гордейчук, сторож цієї установи Валентина Димура, вчителька музики ЗОШ №4 Надія Новикова, працівниця Ірпінського військомату Любов Обштат, культпрацівник саторію «Україна» Лідія Бабенко, медсестра швидкої допомоги Лариса Гарькава, завідувача ДНЗ «Горобинка» Тетяна Годун та вчителька рідної мови і літератури гімназії Валентина Добрянська. А допомагає співучим жінкам опанувати мистецтво українських творів художній керівник й акомпаніатор Юрій Давиденко.

І на закінчення. Я часто дивлюся телепередачі Оксани Пекуни «Фольк-мюзік». І хоча я не є великим знавцем цього виду мистецтва, та мені здається, що наша «Лілея» з успіхом могла б представляти Бучу і на цьому пісенному дійстві першого каналу. Думаю, слово за нашим відділом культури.

Іван ЖУК

Резонансна тема

Буча - молоде місто, яке стрімко розвивається. З'являється багато нових сімей, народжуються дітки. На тлі нинішнього «бебі-буму» гостро постала проблема доступності, а в деяких мікрорайонах і наявності дошкільних навчальних закладів, або по-народному дитсадочків. Тому цією нішею зацікавився бізнес..

Одразу зауважимо, що таке явище, яке міні-садочки, ніяким боком не торкається системи дошкільних навчальних закладів міста. Також при реєстрації своєї підприємницької діяльності та статутів власники часто намагаються обминати нормативи, передбачені Міністерством освіти України для функціонування дитячих закладів. Чому? Тому що їхня діяльність, яка пов'язана з доглядом за дітьми, а також їх розвитком і вихованням, зазвичай здійснюється без освітніх занять на базі затверджені програми. Натомість декларується використання «авторської творчої програми розвитку в ігровій формі». Такі бізнес-заклади відкриваються як ФОП і обирають види економічної діяльності відповідно до КВЕДУ. Крім суто бізнесових цілей діяльності, засновники найбільше цікавлять питання про те, як «правильно» юридично оформити бізнес без ліцензії, щоб уникнути штрафів та санкцій.

Та й називатися вони уперто не хочуть дитячими садочками, тому обирають розмиті назви на кшталт «центр розвитку», «дитяча студія», «дитячий клуб», «домашній дитячий міні-садок», «послуги міні-садочка». Тобто, по суті, йдеться про організацію власної справи.

Всі вони зазвичай приваблюють потенційних клієнтів пропозицією широкого спектру послуг: розвиваючі заняття, підготовка до школи, заняття з хореографії, вокалу та іноземних мов, консультації психолога та логопеда, організацію дитячих свят, творчі майстер-класи тощо.

ДИТЯЧА ГРУПА НА ДЕСЯТЬ МІСЦЬ НА ПЕРШОМУ ПОВЕРСІ КОТЕДЖУ В ПРИВАТНОМУ СЕКТОРІ

На першому, тому що на другому живе сім'я у складі чотирьох дорослих, які проходять через перший поверх – на кухню, санвузол та до виходу. Прохідна кімната-зал слугує ігровою зоною. Вона простора, обладнана спеціальними дитячими меблями без гострих кутів – пластиковими столиками та стільчиками, шкіряними диванами вздовж стін. Є вдосталь

м'яких іграшок, розвиваючого матеріалу; на стіні великий інформативний стенд для батьків. В іншій, меншій кімнаті обладнана спальня з двоюрисними дитячими ліжечками та м'яким килимом на підлозі. Діти весь час проводять в приміщенні, тому що садиба не має саду, а у маленькому дворикі гуляє старий пес алабай. Господиня, пані Сніжана має вищу педагогічну освіту, досвід роботи в ДНЗ та підприємницькій діяльності. Вона сама готує їжу для малюків – це переважно різноманітні молочні страви, м'ясні та рибні суфле, фрукти, парові овочі. Оплата за перебування дітей здійснюється погодинно.

ДИТЯЧИЙ КЛУБ НА ДВАДЦЯТЬ ДІТЕЙ 3-6 РОКІВ У ОРЕНДОВАНОМУ ЦОКОЛЬНОМУ ПРИМІЩЕННІ В РАЙОНІ НОВОБУДОВ

У всьому очевидні ознаки нестачі коштів. Килими не чистяться. Приміщення досить сире, без опалення, тому використовуються електрокалорифери. Матеріали для занять з дітьми виготовляються самотужки. Меблі пошарпані, зібрані з приватних квартир. Лави мають гострі кути. Дітей вкладають спати на голі матраци. Зі стелі, прямо над дітьми, звисають оголені електричні лампочки на дротах. Вода для пиття береться з кранів, без фільтрації. Хазяйка, назвемо її Альоною, замовляє їжу з кафе загального харчування. Раціон не витримує ніякої критики. Їжу привозять охолоду, неякісну і в недостатній кількості. До дітей керівниця закладу застосовує грубий крик, залякування. З персоналом не укладаються трудові угоди, немає вимог до педагогічного досвіду; хазяйка затримує платню, недоплачує, а то й зовсім залишає без грошей. Батьки не мають куди подітися, тому що в цьому районі ще немає жодного ДНЗ. Користуючись ситуацією, керівники закладу підвищують оплату, яка цього року зросла з 50 до 100 гривень за десятиго-

динне перебування дитини. Відсутній облік коштів. Незважаючи на самоназву «клуб розвитку», тут немає цілеспрямованих занять для дітей, не проходять тренінги та семінари для батьків.

ДЕННИЙ МІНІ-САДОЧОК НА ДВІ ГРУПИ ПО СІМ ДІТЕЙ, В ОРЕНДОВАНІЙ КВАРТИРІ В ЦЕНТРІ МІСТА

Тут також, як і в інших аналогічних випадках, ніхто з персоналу не пройшов бодай елементарного медичного тренінгу для роботи з дітьми. Розвиваюча програма розроблена власними силами і називається «авторською». Навчальні посібники і матеріали якісні та гарно ілюстровані. Виховна робота та цікаві заняття з англійської та польської мов проводяться силами студентів-педагогів. Володіє англійською й господиня, назвемо її Валентиною. Вона обізнана з віковою та дитячою психологією. Перебування в закладі коротке – максимум до 3-ої години. Дітей виводять на прогулянку на сусідній дитячий ігровий майданчик. Денний сон не передбачений, проте кожна з двох кімнат обладнана, по кількості дітей, м'якими насипними фотелями, в яких зручно не лише відпочити, але й поспати. Сюди регулярно привозять свіжу воду в бутлях. Гарячі страви тут не готують. Дітям пропонують упаковані продукти – йогурти, сиркові маси, фасоване печиво, запаковані булочки, соки в міні-пакетах, солодкий чай. Також розігрівають у мікрохвильовій пічці страви в корбочках, які привозять вранці батьки.

Довідка
Домашні дитячі садки в Україні, на превеликий жаль, законодавством не передбачені. Отже, якщо хтось хоче відкрити свій дитячий клуб, у нього є декілька шляхів юридичного оформлення.
1) Приватний дитячий садок. Цей спосіб потребує значних капіталовкладень, ретельного пошуку приміщення і персоналу. Отримання ліцензії в такому випадку обов'язкове.
2) Неприбуткова організація, громадське об'єднання батьків. Цей спосіб більше підходить тим, хто хоче створити домашній садок, в першу чергу, для себе.
3) Вибрати види економічної діяльності, які пов'язані з організацією дитячих свят, ляльковим театром. Такі види діяльності ліцензування не потребують.
Розглянемо приклади подібних закладів в місті Буча. Всі імена змінені, адреси не вказуються, ілюстративні і документальні матеріали не даються. Тож, як зазначено у назві статті, вгадайте свій міні-садочок.

МІНІ-САДОЧОК НА ДВАДЦЯТЬ ДІТЕЙ У КОТЕДЖІ В ПРИВАТНОМУ СЕКТОРІ

Садиба має просторе подвір'я та фруктовий сад, де діти граються. Зручно обладнані спальні кімнати; є простора ігрова зала з великими вікнами, зелений куточок. Господиня, назвемо її Анастасія, дбає про органічний розвиток дітей. Кухар готує дитячі страви, дотримуючись відповідних технологічних карт. Вихователі виводять дітей на довгі прогулянки до Сімейного парку. Тут панує спокійне ставлення до дітей. Вихователі мають педагогічну освіту, з ними укладені трудові угоди. Кваліфіковано проводяться розвиваючі заняття, здійснюється підготовка до школи. Налагоджена взаємодія між вихователями і батьками. Є групові та індивідуальні заняття з англійської та китайської мов, образотворчого мистецтва, хореографії. Вихователі і няні ніколи не зриваються на крик. Це місце зажило популярності, сюди щоранку ввозять дітей з усього регіону. Тож господарі вирішили відкрити неподалік філіал закладу у такому ж самому форматі – двоповерховий котедж, власне подвір'я, фруктовий сад, зручність розташування.

ВДОМА У ПАНІ МАР'ЯНИ ТА ЇЇ МАЛЮКА ОЛЕКСИ

Пошук затишного місця для своїх дітей може привести батьків до таких людей, як пані Мар'яна. У своїй власній квартирі, де крім неї проживають ще 3 дорослих та донька-учениця, ця матір дворічного хлопчика щоденно приймає 3-4 дітей для погодинного догляду. До народження дитини пані Мар'яна працювала у приватному розвиваючому навчальному центрі в сусідньому місті. Тому у себе вдома вона легко спромоглася створити маленьке, безпечне і комфортне місце з заняттями, а також українськомовне середовище. Так би мовити, домашній садок «для своїх», який радше ніж малий бізнес, скоріше має характер взаємовиручки молодих батьків. Батьки залишають у пані Мар'яні улюблені страви своїх малюків, а вона розгріває їх і годує дітей. Сама вона пропонує свіжі домашні йогурти, вичавлені фруктові соки, свіжозварені овочеві пюре. Кожна дитина має власний набір посуду і столових приборів. Для денного сну батьки приносять індивідуальну змінну постіль, піжами, подушки та ковдри.

Ну то що, ви впізнали свій міні-садочок?

Микола МИХАЙЛІВ

Шлях до мети

Біля корпусу одного з найпопулярніших вишів України – КНУ імені Тараса Шевченка, під час перерв завжди гуртуються студенти. Серед них вже колишня студентка юридичного факультету Олена, яка розповіла мені, що вже більше року не може знайти собі роботу за спеціальністю, та вимушена працювати секретаркою в одному з офісів, щоб утримувати себе та дитину. Вона скаржиться, що роботодавці приймають нині на роботу фахівців лише з досвідом роботи, якого в неї немає. Та проблема не лише в тому, що в Олені, як і в багатьох інших випускників вузів, немає досвіду роботи. Одна з причин, що заважає випускникам знайти роботу, як не дивно, психологічна.

Безліч молоді часто відмовляється від пропозицій, які є на ринку праці. Причини дуже різні: це і незадоволеність пропонуваною заробітною платою, і неprestижність роботодавця в очах претендента і суспільства в цілому, і навіть невіра у власні сили. Але, мабуть, головна причина, яку найчастіше називають випускники – це розчарування від невідповідності уявлень про майбутню вакансію з реальністю.

Складається враження, що керівництво більшості вишів не думає про те, як пристосувати своїх студентів до майбутнього

Чому випускникам вузів важко знайти роботу?

ЩОРОКУ 25 СІЧНЯ МАЙБУТНІ ВИПУСКНИКИ ВУЗІВ СВЯТКУЮТЬ ДЕНЬ СТУДЕНТІВ, ЩО ВЖЕ ДАВНО ОБ'ЄДНАВСЯ З ТЕТЯНИНИМ ДНЕМ. І ЯКЩО ПЕРШОКУРСНИКИ ЩЕ НАСОЛОДЖУЮТЬСЯ УСІМА РАДОЩАМИ СТУДЕНТСЬКОГО ЖИТТЯ, ТО ПЕРЕД ВИПУСКНИКАМИ ВЖЕ ПОСТАЄ ПИТАННЯ: ЩО РОБИТИ ДАЛІ?

життя. Не думають про себе і самі студенти. Адже виробнича та навчальна практика, яку проходять майбутні спеціалісти вже давно є умовною, якщо вона є.

Варіант «Я повністю ознайомився з усіма аспектами моєї спеціальності» обрало лише 12% опитуваних, 53 % обрало варіант «Я поверхнево ознайомився з майбутньою роботою» і цілих 36 % відповіло «Нічим, прийшов та пішов».

В одній з соціальних мереж я робила опитування серед студентів різних вишів. Запитання було таким: «Чим ви займалися на навчальній або виробничій практиці?».

Виходить так: замість того, щоб ходити на практику, студент гуляє. Та й навіть туди ходити, якщо умовні роботодавці вже натакнули, вони і так підпишуть необхідні папери та поставлять за проходженням

ня практики вищий бал.

Потім на захисті практики вже в університеті студент з серйозним обличчям доповідає керівникам практики як він тяжко працював та скільки нових та оригінальних ідей він подав. А керівник практики з таким самим серйозним обличчям робить вигляд, що вірить йому. Звісно зараз я узагальнюю, адже так відбувається далеко не завжди. Є ті, що дійсно проходять практику, виконують завдання, навчаються нового на підприємствах, а деякі навіть залишаються там працювати.

Відсутність реальних стажувань дезорієнтує випускників вузів. Вони не розуміють ні реальної вартості своєї майбутньої праці, ні майбутнього кола завдань. Така людина, прийшовши на співбесіду, не знає, що може запропонувати роботодавцеві, а роботодавцю просто нецікаво спілкуватися з таким кандидатом.

Для того, щоб майбутньому спеціалісту було легко знайти роботу, і батькам, і викладачам варто з перших курсів пояснювати студенту, що стажування все-таки допоможуть в майбутньому. Адже саме ті люди, які легковажно ставляться до процесу навчання загалом, в першу чергу відчувують труднощі в пошуку роботи.

Студенти мають робити перші кроки до свого майбутнього самостійно. З перших курсів варто ходити до роботодавців та про-

Головним є не престиж компанії, а можливість реалізуватись в ній.

сити в них отримати можливість стажування. Тим більше, роботодавці лише будуть раді такій допомозі. Не бійтесь просити пройти стажування, пам'ятайте – найгірше, що з вами може статися на даному етапі – це відмова. Навіть якщо вам відмовила одна компанія в стажуванні, не здавайтесь і шукайте іншу. Якщо вам подобається в даній компанії і є можливість проходити стажування впродовж навчання, не поспішайте звідти йти. Часто буває так, що студент, який добре себе зарекомендував протягом певного часу, згодом влаштовується на роботу в цю компанію. Не лякайтесь, якщо компанія здається вам маловідомою та не престижною. На даному етапі головним є не престиж компанії, а можливість реалізуватись в ній. Не бійтесь того, що певний час будете працювати задарма. Це дійсно так, вам ніхто не платитиме великі суми грошей на перших порах. Але згодом дотримуючись цих порад та отримавши певний досвід, після закінчення вузу ви в очах роботодавця будете не студентом, який «протирав штани» на лекціях, а молодим фахівцем, з певним обсягом навичок та знань.

Галина КАМІНСЬКА

Невигадана історія

«Подвійне дно» Кримського півострова

На початку 90-х років вже була реальна спроба Росії приєднати до себе Кримський півострів. Але цей задум кремлівським політикам, на той час, не вдалося втілити у життя... Тоді я, як журналіст, особливо не цікавився політикою.

Я працював співробітником Головного центру громадських зв'язків МВС України і спеціалізувався на кримінальній тематиці. Але, як часто казав мій покійний батько: «Якщо ти не займаєшся політикою, то вона займеться тобою», - навіть і гадки не мав, що вже згодом його слова виявляться пророчими.

Одного разу керівництво ГЦГЗ запросило мене на розмову і повідомило про термінове відрядження до Криму, на історичну батьківщину мого батька, за національністю кримського татарина. Не вдаючись до подробиць мети візиту, мені повідомили, що перебувати там треба буде стільки, «скільки потрібно». Що про все поінформують на місці, а у Симферополі на вокзалі зустрінуть наші колеги. Сказали, за якою адресою потрібно базуватися... На той час я навіть і не здогадувався, яка складна політична ситуація склалася на півострові.

В 90-ті роки в Криму були спроби ввести російське громадянство

На початку 90-х рр. в Криму панували проросійські політичні сили. Так, політичною передвиборчою платформою Мешкова, який вже бачив себе першою особою на півострові, став курс на зближення з Росією аж до повного приєднання. Зокрема Мешков мав намір ввести у Криму рубльову зону, укласти з Росією військово-політичний союз, надати жителям Криму російське громадянство, ввести московський час і т.п.

Однак через жорстку протидію як з боку української влади, так і з боку внутрішньокримської опозиції, реалізований був тільки перехід на московський час.

А тоді, нічого не підозрюючи, я спокійнісінько їхав у поїзді «Київ-Симферополь». Приємною новиною була несподівана зустріч з кримським колегою, який успішно склав іспити до Національної Академії внутрішніх справ України. За цю подію і наше знайомство ми скуштували кримське вино. Як кажуть східні мудреці: «З хорошим супутником і дорога стає коротшою». Я вже втішав себе надією, що можливо у Криму станемо добрими знайомими. Якщо буде потрібно, він як колега, не залишить мене наодинці з моїми проблемами. А вранці, коли ми прокинулися і до Симферополя залишалося небагато часу, я був шокований його словами: «Що я тебе попрошу? По прибуттю на кінцеву зупинку ні ти мене, ні я тебе - не знаємо. Тільки без образ. Я не знаю, яка в Криму зараз ситуація і на якому боці барикад ми можемо опинитися». З цими словами він розчинився у натовпі людей.

Другою неприємною несподіванкою було те, що ніхто мене не зустрів. Ятрилися у голові різні думки: що з моїми колегами трапилося? Адже повинна бути поважна причина, аби не зустріти мене. Чи все з ними гаразд? Мобільних телефонів ми на той час не мали. І тут я згадав, що напередодні відрядження про всяк випадок один з моїх колег розповів, як потрібно добиратися до нашої бази і схематично це намалював.

За годину я прибув до місця нашої дислокації і першим кого я побачив - це були мої колеги, які щойно приїхали з завдання. Вони не змогли мене зустріти, бо були на оперативних зйомках.

Побачене вразило. На поминки одного місцевого авторитета приїхала банда «беспрельдици», яка вчинила стріляни-

ну. Так вони зводили рахунки. Загинуло близько 10 осіб. І моїм колегам потрібно було терміново готувати відеореєстратори на українське телебачення про криміногенну ситуацію, яка склалася у Криму. Деякі місцеві ЗМІ, підпорядковані Мешкову, навмисно пов'язували загострення криміногенної ситуації в Криму саме з приїздом проукраїнських сил.

Більшість інформаційних джерел у всіх кримських проблемах звинувачували Київ

У Крим були відряджені представники майже всіх служб МВС. У кожного підрозділу було своє завдання. Співробітники прес-центру за своїми функціональними обов'язками повинні були постійно висвітлювати у ЗМІ головну тематику: Крим повинен залишатися у складі України. Очікувано наша точка зору, бачення політичної ситуації не містечкового характеру, а загальнонаціонального, не влаштовували деякі ЗМІ. Проте, у нас встановилися ділові стосунки з такими періодичними виданнями як «Голос Криму» та «Кримська світлиця». На кожній нараді генерал-майор міліції Валерій Чернишов постійно цікавився всіма нашими публікаціями і оператив-но відправляв їх до Києва разом зі звітами про виконану роботу.

З одного боку, Мешков призначив головним міліціантом свого друга Кузнецова, колишнього військового, який навіть не мав уявлення про правоохоронну діяльність, а Київ призначив заступника міністра МВС України генерал-майора Валерія Чернишова. Доречно сказати, що ГУ МВС України в Криму і штаб МВС України знаходилися поруч. А деякі далекоглядні керівники підрозділів міліцейського гавку вели подвійну гру. Документи на підпис готували у кількох примірниках. Один - на підпис Кузнецова, інший - для Чернишова. Так, про всяк випадок. Адже невідомо, чим це політичне протистояння могло закінчитися.

Далекоглядні керівники підрозділів міліцейського гавку вели подвійну гру

У буремні 90-ті роки воно закінчилося на користь України. Мешков був позбавлений посади і опинився на політичному смітнику. На думку політологів, Крим весь час був для України бомбою уповільненою дії. І вона здетонувала. Тоді, у 90-х роках, Крим вдалося зберегти у складі України.

Згадуючи події 20-тирічної давнини і порівнюючи їх із сьогоденням, ніяк не можу збагнути, як теперішнім можновладцям укупі з силовими структурами вдалося допустити повну окупацію Криму російськими військовими? І це без єдиного пострілу! Хтось повинен відповісти за цей подарунок путінському режиму. А «зеленим чоловічкам» це тільки і було потрібно, без опору, спокійнісінько «віджати» у багатостраждальній Україні чималу її територію. Впевнений, і не лише я один, якщо б російські окупанти у Криму зіштовхнулися з супротивом, то не було б такої масштабної війни на Сході.

Володимир ЕННАНОВ

Героям - слава!

29 січня 1918 року 98 років тому відбувся бій під Крутами.

КОЛИ ДАВНЬОГРЕЦЬКІ ЛЕГЕНДИ ПЕРЕТВОРЮЮТЬСЯ НА УКРАЇНСЬКЕ БУТТЯ?

Коли починаєш ставити запитання пересічним людям про деякі знакові події або події, вони відверто ухиляються від відповіді, аргументуючи відмову тим, що сьогодні їсти нічого, нема часу думати про вчорашній і навіть завтрашній день.

А в розмовах виявляється, що нам більше відомі герої інших земель, інших народів, а той самий героїзм, що проявили діти рідної землі, не викликає ні відчуття гордості, ні вдячності за покладені життя на плаху української незалежності.

Для того, щоб розібратися в причинах укорінення в людській пам'яті цих двох явищ, я почав шукати відповіді в історичних хроніках Давньої Греції і України 1918 року.

Їх було 300 - спартанців і героїв Крут. Але грекам повезло більше - про них написав Геродот в своїй VII книзі, відповідно їх подвиг ліг в основу не одного літературного твору, а потім заворожував біля екранів мільйони глядачів голлівудської кінострічки.

Натомість єдине фундаментальне джерело про українських патріотів належить авторству Володимира Улянича - «Правда про бій під Крутами. 1918 рік».

Спартанців і українців об'єднують умови, в яких вони постали на захист своєї землі: це спроба експансії - Персією Еллади і радянською Росією Української народної республіки.

300 спартанців були у складі 6000 греків, які виступили проти 200-тисячної армії, а 300 українців - проти 3000 тисяч більшовицького війська на чолі з М. Муравйовим.

Як оповідає Геродот, під страхом наступу грізного ворога грецькі війська повітали по домівках, а спартанці на чолі з царем Леонідом не відступили. Коли Ксеркс запропонував Леонідові капітулювати, той відповів: «Прийди і візьми!». Спартанці не розраховували на перемогу, але прийняли бій. В самий розпал бою спартанці лишилися без списів, мечів і врешті перейшли до рукопашного бою. Вони всі полягли, а Ксеркс сам знайшов тіло Леоніда, наказавши відрубати йому голову і посадити на кіл для остраху греків.

Більшість вояків з української сторони були юними, але за свідченнями старшини УНР Миколи Чоботаріва, відданими ідеї вільної України. «Я цілком випадково мав розмову з тими молодиками, українськими фанатиками, що входили до складу студентської сотні... Одверто я не міг їм сказати, що вони ще діти... Але ж треба лише було глянути на їхні обличчя..., щоб зрозуміти, що всякі резонні доводи безсилі змінити їхнє рішення йти на фронт і битися з ворогами Української держави. І юнаки з юнкерської школи, і дітваки зі студентської сотні знаменито билися, і набоїв не бракувало, і ці молодики вміли тримати рушницю і виявляли чудеса героїзму та беззавітної відданості ідеї самостійності України» (Визвольні змагання очима контррозвідника. К.:Темпора, 2003. стор. 112-113). Бій розпочався 29 січня біля 9 години і тривав 10 годин. Але все ж сили були нерівні, ситуація ускладнилася, коли командир Студентської сотні Омеляченко був тяжко поранений (помер по дорозі до

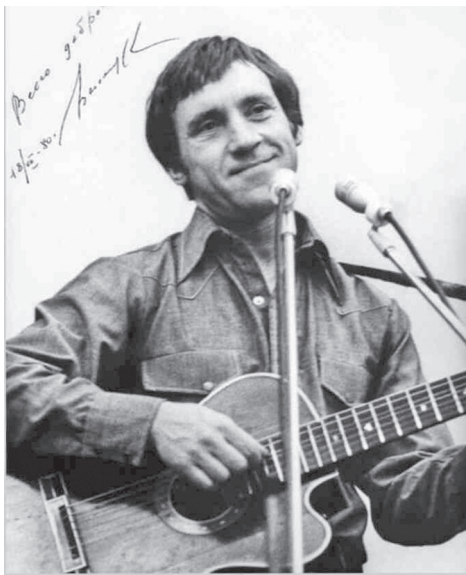

вернулися герої Спарти, історію яких потім тиражував не один політик в своїх інтересах.

Подібне забуття сталося і з героями Крут лише з тією відмінністю, що вдалося замовчати цю подію на 70 років. Більшовицька влада, як чорт ладана, боялася навіть пам'яті про нескорених українців. В радянський час на полі в місці захоронення червоноармійців було встановлено цегляний обеліск з написом: «Героям революції, які загинули за владу Рад в боях з петлюрівцями в січні 1918 року».

Насправді ж після визволення України за умовами Брест-Литовського миру, тіла героїв були перезаховані на Аскольдовій горі в Києві, але історія до 2000 року замовчувала події тієї битви. Лише 2006 року було офіційно відкрито Меморіал пам'яті героїв Крут на залізничній станції Крути, автором якого є народний художник України Анатолій Гайдамака.

Петро СМІРНИЦЬКИЙ

*Чуть помедленнее кони,
Чуть помедленнее,
Вы тугую не слушайте плетъ.
Но что-то кони мне попались
Привередливые,
И дожить не успел,
Мне допеть не успеть.*

В. Висоцький

Феномен життя і творчості Володимира Висоцького є темою, що не знає часових меж. А співані вірші у виконанні автора супроводжують нас у найскладніші хвилини життя. Його переспівують біля подорожного вогню, на сценах бардівських концертів... Напевне, в творах Висоцького відображена не конкретна епоха, а життєва мудрість, приховано суть людських стосунків, де завжди переплетені правда і брехня, кохання і ненависть, добро і зло. Ці категорії не знають початку і кінця і будуть існувати вічно, як і творчість великого актора, поета і виконавця.

25 липня 1980 року Марина Владі прокинулася о четвертій ранку. На подушці криваво-багряна пляма – розчавила велику комаху. Час зазмер, його перериває дзвінок телефону і крижаний голос: «Володя помер». «От і все, - напише про той день Марина у книзі спогадів, - тебе накрила крига, тобі не вдалося здолати її». На стіл директора Ваганьківського кладовища Йосип Кобзон поклав товстий стос «сторубльовок»: «Потрібно місце для Висоцького. Літній чоловік заплакав: «Як ви могли подумати, що я візьму гроші? Я ж любив його». Висоцького любиві всі. Навіть співробітники КДБ, які відслідковували кожний крок актора і вдома, і за кордоном. Однак зрозуміти Володимира Семеновича до кінця не дано було навіть найближчим друзям. Тому хвороблива внутрішня самотність була його найважчим хрестом.

Володимир дуже гостро відчував світ і людей і дуже поспішав, скоріш за все тому, що серце підказувало – життя запалає, як яскрава зірка, і швидко згасне.

Але серед багатьох людей, що супроводжували Висоцького по життю, були такі, що визначили його місце і допомогли піднятися на той рівень, якого вартий справжній талант.

Першою, хто дав поштовх Володі у твор-

Ось візьми у мене в борг – повернеш, коли з'являться гроші». Кобзон виявився провидцем. За два-три роки ім'я Висоцького звучало на всю країну, він несподівано навіть для себе став знаменитим і бажаним...

В 1964 році Висоцький прийшов до Любимова в Театр на Таганці (тоді театр ще не мав такої всенародної популярності, яка прийшла до нього невдовзі). Як свід-

абиякий акторський талант, і став автором багатьох епізодів, які надали фільму водночас і драматичного, і комедійного звучання. Бували моменти, коли Висоцький брав ситуацію на знімальному майданчику в свої руки, завдяки чому творчий процес йшов без збоїв. Цікавий приклад навів Володимир Конкін, виконавець ролі Шарапова: «Був дуже складний знімальний день, крім того Висоцькому

ДОЛЕНОСНІ ЗУСТРІЧІ В БЛИСКАВИЧНІЙ ПОДОРОЖІ У ВІЧНІСТЬ

чому житті, була бабуся Ірина Олексіївна. Як кажуть, Висоцький успадкував саме від неї характер незламний, вільнодумний, запальний. Хоча вони познайомилися, коли онуку було вже за десять, адже Володя жив у Москві, а бабуся в Києві, все ж знайомство перетворилося на дуже близькі стосунки. Саме Ірина Олексіївна відстояла онука, коли він всупереч волі батька вирішив кинути Московський інженерно-будівельний інститут і піти вчитися на актора. Завдяки бабусі країна Рад не отримала інженера-будівельника, натомість мільйони громадян познайомилися з творчістю геніального актора, поета і співака.

Про майже містичний зв'язок між цими людьми розповів режисер Георгій Юнгвальд-Хилькевич. В Одесі влітку 70-го року проходили зйомки фільму за участю Володимира Висоцького. Одного дня у актора стався серцевий напад, знімальна група кинулася викликати лікарів з Москви. «Ні, відправте мене в Київ. Мені потрібно в Київ. У мене там бабуся», - наполягав Висоцький. Його посадили в літак, а пізніше дізналися, що Володя провів з Іриною Олексіївною один день, а наступного вона померла буквально на його руках.

Ще одна людина, чиї пророцтва носили доленосний характер для Висоцького, це - Йосип Кобзон.

Володимир не зразу почав виконувати свої пісні, спочатку він дуже скептично ставився до своїх виконавських здібностей. Він писав музику, а потім ходив по акторським кімнатам, пропонуючи свої твори відомим виконавцям. Але всюди чув виключно відмови, ніхто не хотів включати до свого репертуару «незвичні» і не завжди зрозумілі твори. Одного разу Висоцький зустрівся з Кобзоном. Той послухав виконання молодого співака і виніс вердикт: «Ніхто твої пісні співати не буде, але ти сам будеш їх виконувати!...

Завдяки братам Вайнерам, авторам роману «Ера милосердя», за мотивами якого режисером Станіславом Говорухіним знято телесеріал «Місце зустрічі змінити не можна», Володимир Висоцький в сприйнятті багатьох людей абсолютного різного віку залишиться назавжди капітаном Желтовим, і його крилата фраза: «Вордолженсидеть в тюрьме» буде викликати асоціації з образом справжнього опера, яким його хоче бачити пересічний громадянин.

Саме Висоцький підказав братам Вайнерам ідею створення сценарію фільму. Одного разу він завітав до них із словами: «Я прийшов застовпити Жеглова. Ваша «Ера» - це дуже велике кіно. А так, як я виконаю Жеглова, ніхто не зробить». Ідея переродилася в реальність, але вже під час проб, які пройшли виключно для «галочки», Говорухін знав, що Жеглова гратиме Висоцький. Заради нього автори пішли навіть на зміну образу, оскільки за задумом герой мав бути кремезним і високим.

Ця стрічка для Висоцького мала надзвичайне значення. В ній він проявив і ансамбль на кожен день. Також не варто забувати про популярність в'язаної моди. Шапки і шарфи внесуть нотку індивідуальності в будь-який лук.

ДІЛОВИЙ СТИЛЬ

Головною складовою елегантних образів є зимові пальта. На думку стилістів, цей предмет гардероба досить універсальний, щоб використовувати його і в поєднаннях інших напрямків. Але в діловому образі пальто обов'язково підкреслить незалежність і самодостатність своєї власниці.

ВУЛИЧНИЙ СТИЛЬ

Звичайно, першими удостоїлися уваги професіоналів образи на кожен день. Враховуючи, що сьогодні практично всі дівчата ведуть активний спосіб життя, стилісти пропонують використовувати одяг з натуральних приємних матеріалів, взуття зі зручною колодкою і обов'язково прикрашати будь-яке поєднання аксесуарами. Так наймоднішими взимку 2016 будуть образи з зручними чобітками або черевиками на низького ходу. Куртки та пуховики відмінно доповнять стильний

РОМАНТИЧНИЙ ОБРАЗ

Якщо ваша натура тягнеться до ніжних романтичних поєднань, то вам просто необхідно придбати собі стильну та теплу шубу. Сьогодні в моді моделі, як з натурального, так і штучного хутра. Доповніть образ з шубою зручними угі, ботильйонами або класичними чобітками, і ви обов'язково підкреслите індивідуальність і тонкий смак.

Алла БАГІРОВА

Мода і стиль

В 2016 році стилісти пропонують зимові луки враховуючи не лише модні тенденції, а й рід діяльності, образ життя та особливості індивідуального стилю для усіх модниць.

Основою кожного модного образу зими - 2016 є зручність та комфорт. Звісно, ви можете підібрати стильний ексклюзивний гардероб, але якщо вам буде незручно або холодно в одязі, то дискомфорт зіпсує вам настрій, що відобразиться і на вашому вигляді.

